ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നമ്പർ നാൽപ്പത്തിരണ്ട്

ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണികൾ

Jeff Pippenger
2024-01-06

സ്നാപക യോഹന്നാൻ ഒരു ബന്ധക കണ്ണിയായ പ്രവാചകനായിരുന്നു.

> "പ്രവാചകനായ യോഹന്നാൻ ഈ രണ്ടു വ്യവസ്ഥകളുടെ ഇടയിലുള്ള ബന്ധകകണ്ണിയായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി അദ്ദേഹം ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും ക്രിസ്തീയ വ്യവസ്ഥയോടുള്ള ബന്ധം കാണിക്കേണ്ടതിനായി മുന്നോട്ട് നിന്നു. മഹത്തായ ഒരു വെളിച്ചം അനുഗമിക്കേണ്ടിരുന്ന ചെറുതായ വെളിച്ചം അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു. യോഹന്നാന്റെ മനസ്സ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രകാശിതമായിരുന്നു, അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ ജനത്തിന്മേൽ വെളിച്ചം ചൊരിയേണ്ടതിന്നു; എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തിലും മാതൃകയിലും നിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തെപ്പോലെ ഇത്ര വ്യക്തമായി വീണുപോയ മനുഷ്യന്റെ മേൽ മറ്റൊരു വെളിച്ചവും ഒരിക്കലും പ്രകാശിച്ചിട്ടില്ല, പിന്നെയും പ്രകാശിക്കയും ഇല്ല. ക്രിസ്തുവിനെയും അവന്റെ ദൗത്യത്തെയും നിഴലാർന്ന യാഗങ്ങളിൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ മങ്ങലോടെയാണ് ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. യോഹന്നാൻ തന്നെയും രക്ഷകനിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഭാവിയിലെ അമരജീവനെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല." The Desire of Ages, 220.

യേശുവും ഒരു ബന്ധകകണ്ണിയായ പ്രവാചകനായിരുന്നു.

> "ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ നിന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വഴി തുറന്നുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അവൻ ഈ രണ്ടുലോകങ്ങൾക്കുമിടയിലെ ബന്ധകകണ്ണിയാണ്. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും ദീനനമ്രതയും മനുഷ്യനിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു; തന്റെ യോഗ്യതകളാൽ മനുഷ്യനെ ഉയർത്തി ദൈവസമാധാനത്തിന്റെ സംഗമത്തിലേക്കു എത്തിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവാണ് വഴി, സത്യം, ജീവൻ. വിശുദ്ധിയുടെയും പരിശുദ്ധിയുടെയും പാതയിൽ പടിപടിയായി, വേദനയോടെയും മന്ദഗതിയോടെയും, മുന്നോട്ടും ഉയരത്തേക്കുമായി തുടരുന്നത് കഠിനപ്രയത്നമാണ്. എന്നാൽ ദൈവികജീവിതത്തിലെ ഓരോ മുന്നേറ്റ ചുവടിലും പുതിയ ഉന്മേഷവും ദൈവികശക്തിയും പകർന്നു നൽകുന്നതിനായി ക്രിസ്തു സമൃദ്ധമായ സംവിധാനം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ഓഫീസിലുള്ള എല്ലാവർക്കും ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതും നിർബന്ധമായും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമ അറിവും അനുഭവവും; അല്ലാത്തപക്ഷം അവർ ദിനംപ്രതി ക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യത്തിന് അപമാനം വരുത്തുന്നു." Testimonies, volume 3,

193.

ഭൂമിയിലെ വ്യവസ്ഥയെ സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതും യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ പ്രവാചകശുശ്രൂഷയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. യേശുവിനെ ആദ്യമായി കണ്ടപ്പോൾ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ ആദ്യ വാക്കുകൾ ഇവയായിരുന്നു:

> അടുത്ത ദിവസം യോഹന്നാൻ യേശു തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു കണ്ടു പറഞ്ഞതു: ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കിക്കളയുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു. യോഹന്നാൻ 1:29.

എന്നാൽ യോഹന്നാൻ പുരാതന ഇസ്രായേലിൽ നിന്നു ആത്മീയ ഇസ്രായേലിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം തിരിച്ചറിയേണ്ടവനായിരുന്നു എങ്കിലും, ആ പരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ ബോധ്യം പരിമിതമായിരുന്നു.

> യോഹന്നാന്റെ ന്യായീകരണാർത്ഥം ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തതു: 'എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തു കാണുവാൻ പുറത്തേക്കു പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെയോ? അതേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, പ്രവാചകനേക്കാളും മഹത്തായവനെ.' യോഹന്നാൻ ഭാവിയിലെ സംഭവങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ മാത്രമല്ലായിരുന്നു; വാഗ്ദാനത്തിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു അവൻ; ജനനകാലംമുതൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞവനായിരുന്നു; ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കേണ്ട ജനത്തെ ഒരുക്കുന്നതിൽ ഒരു നവീകരകനായി പ്രത്യേകൊരു ദൗത്യം നിർവഹിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. പ്രവാചകനായ യോഹന്നാൻ ഈ രണ്ടു വ്യവസ്ഥകളുടെ ഇടയിലെ ബന്ധകകണ്ണിയായിരുന്നു.
>
> "ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള അവരുടെ വ്യതിചലനത്തിന്റെ ഫലമായി, യെഹൂദന്മാരുടെ മതം പ്രധാനമായും ചടങ്ങുകളിലൊതുങ്ങിയതായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ ചെറുവെളിച്ചമായിരുന്നു; അതിനെ പിന്തുടരേണ്ടിയിരുന്നത് അതിലും മഹത്തായ ഒരു വെളിച്ചം ആയിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അവരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിലുള്ള ആശ്രയവിശ്വാസം കുലുക്കുകയും, അവരുടെ പാപങ്ങളെ അവരുടെ സ്മരണയിൽ കൊണ്ടുവരികയും, അവരെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു നയിക്കയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് അവനായിരുന്നു; അതുവഴി അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ വിലമതിക്കാൻ തയ്യാറാകേണ്ടതിന്നു. അനവധി തലമുറകളായി വ്യാജോപദേശങ്ങളാൽ സത്യസന്ധരായ യെഹൂദന്മാരുടെ മനസ്സുകളിൽ കൂടിച്ചേർന്നുവരികയായിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസവും അന്ധകാരവും അവയിൽ നിന്ന് നീക്കുവാൻ, ദൈവം പ്രചോദനത്താൽ യോഹന്നാനോടു അറിയിക്കുകയും, പ്രവാചകനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു."

> “യേശുവിനെ അനുഗമിച്ച ും, അവന്റെ അത്ഭ ുതങ്ങ ൾ സാക്ഷ ീകരിച്ച ും, അവന്റെ ദിവ്യ മായ ഉപദേശപാഠങ്ങ ൾ ്രശവിച്ച ും, അവന്റെ അധരങ്ങ ളിൽനിന്ന ് പുറപ്പെ ട്ട ആശ്വ ാസവചനങ്ങ ൾ കേട്ട ും ഇരുന്ന ഏറ്റ വും ചെറിയ ശിഷ്യ നും യോഹന്ന ാൻ സ ്നാപകനെക്ക ാൾ അധികം ഭാഗ്യ വാനായിരുന്ന ു; കാരണം അവന്ന ു കൂടുതൽ വ്യ ക്ത മായ ്രപകാശം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. ലോകത്ത ിന്റെ ്രപകാശമായിരിക്ക ുന്ന അവൻ മുഖാന്ത രം അറിയിക്ക പ്പെ ട്ട തല്ല ാതെ, പാപിയായും വീണുപോയവനുമായ മനുഷ്യ ന്റെ ബുദ്ധ ിയിൽ മറ്റെ ാരു ്രപകാശവും ഒരിക്ക ലും ്രപകാശിച്ച ിട്ട ില്ല , ഇനി ്രപകാശിക്ക യും ഇല്ല . നിഴലുപോലെയുള്ള യാഗങ്ങ ളിലൂടെ ്രകിസ ്തുവിനെയും അവന്റെ ദൗത്യ ത്തെ യും വളരെ മങ്ങ ിയവിധത്ത ിൽ മാ്രതമേ മനസ്സ ിലാക്ക ിയിരുന്ന ുള്ള ു. യോഹന്ന ാൻ തന്നെ യും, ്രകിസ ്തുവിന്റെ ഭരണകാലം യെരൂശലേമിൽ ആയിരിക്ക ും എന്ന ും, വിശുദ്ധ രായവരാണ് അതിന്റെ ്രപജകൾ ആയിരിക്ക ുന്ന ഒരു ഐഹിക രാജ്യ ം അവൻ സ്ഥ ാപിക്ക ും എന്ന ും കരുതിയിരുന്ന ു.” Review and Herald, April 8, 1873.

അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽനിന്ന് ആത്മീയത്തിലേക്കുള്ള യഥാർത്ഥ പരിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രവാചകപ്രയോഗങ്ങളെ തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു ബന്ധകക്കണ്ണിയായ പ്രവാചകനായിരുന്നു. അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യെരൂശലേം ഇനി പ്രവചനത്തിലെ യെരൂശലേമല്ലെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി; കാരണം അത് അന്നു സ്വർഗ്ഗീയ യെരൂശലേമിലേക്കു പരിവർത്തിതമായിരുന്നു.

> ഈ ഹാഗർ അറേബ്യയിലെ സീനായി പർവ്വതമാണ്; അവൾ ഇപ്പോഴുള്ള യെരൂശലേമിനോടു ഒത്തുനിൽക്കുന്നു; അവൾ തന്റെ മക്കളോടുകൂടെ അടിമത്തത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുകളിൽ ഉള്ള യെരൂശലേം സ്വതന്ത്രയാണ്; അവളാണ് നമ്മെല്ലാവരുടെയും മാതാവ്. ഗലാത്യർ 4:25, 26.

ഞങ്ങൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന 2 തെസ്സലോനിക്ക്യർ രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ, ക്രിസ്തുവർഷം 538 വരെ ആത്മീയ പാപ്പാസഭാ റോമം സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹണം ചെയ്യുന്നതിനെ നിയന്ത്രിച്ച ശക്തി യഥാർത്ഥ പുറജാതീയ റോമമായിരുന്നുവെന്ന് പൗലൊസ് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആ അധ്യായത്തിൽ, ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന “പാപപുരുഷൻ” ദാനീയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം, മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞ അതേ “രാജാവാണ്” എന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദാനീയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളിലെ “വടക്കിന്റെ രാജാവ്” പാപ്പാസഭ തന്നെയാണെന്ന തെളിവ്, 1989-ലെ അറിവിന്റെ വർധനമുതൽ Future for America ഉപയോഗിച്ച സത്യത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള താക്കോലായി മാറി.

അതേ അധ്യ ായത്ത ിൽ, പൗലൊസ് പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്റെ ഉയർച്ച യെ തടഞ്ഞ ുനിർത്ത ുന്ന തിൽ പേഗൻ റോമിന്റെ ്രപവർത്ത ിയെ തിരിച്ച റിഞ്ഞ ു; പേഗൻ റോം നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ടുന്ന സമയം വരെ ആ

തടയിടൽ നിലനിൽക്ക ും എന്ന ും അദ്ദേ ഹം സൂചിപ്പ ിച്ച ു. ഇങ്ങ നെ, ദാനിയേലിന്റെ പുസ ്തകത്ത ിലെ “ദൈനംദിനം” പേഗൻ റോം തന്നെ യാണെന്ന ് അദ്ദേ ഹം വ്യ ക്ത മാക്ക ിയിരുന്ന ു. 1798-ൽ ഉണ്ട ായ അറിവിന്റെ വർധനവിനെ ഉത്പാദിപ്പ ിച്ച സത്യ ത്ത ിന്റെ ഘടന സ്ഥ ാപിക്ക ാൻ ആ സത്യ ം തന്നെ യാണ് മുഖ്യ താക്കേ ാലായി മാറിയത്.

വില്യം മില്ലറിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, ഫിലദെൽഫ്യൻ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് ലവൊദിക്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പരിവർത്തനം സംഭവിക്കേണ്ട സമയത്താണ് സന്ദേശം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ഫ്യൂച്ചർ ഫോർ അമേരിക്കയുടെ ചരിത്രത്തിൽ, ലവൊദിക്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് ഫിലദെൽഫ്യൻ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

2 തെസ്സലോനിക്ക്യരിൽ പൗലൊസ് അവതരിപ്പിച്ച, അക്ഷരാർഥത്തിലുള്ള ജാതീയ റോമിൽ നിന്ന് ആത്മീയ പാപ്പാധിപത്യ റോമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ സത്യം, മില്ലറുടെ പ്രവചനപരമായ ഗ്രഹിക്കലിന്റെ ചട്ടക്കൂടായി മാറി. അക്ഷരാർഥത്തിലുള്ളതിൽ നിന്ന് ആത്മീയത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം വിശദീകരിക്കുവാൻ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും പൗലൊസും ഇരുവരും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. വില്യം മില്ലർ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനാൽ മുൻരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു; അവന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ജാതീയ റോമിന്റെയും പാപ്പാധിപത്യ റോമിന്റെയും ബന്ധവും പരിവർത്തനവും—യോഹന്നാൻ തിരിച്ചറിയുവാൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട അതേ പരിവർത്തനം—അവൻ തിരിച്ചറിയേണ്ടത് അനിവാര്യമായിരുന്നു.

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ “നിത്യയാഗം” എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഞ്ചു പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ട്; അവ എല്ലായ്പ്പോഴും പാപ്പാ ശക്തിയുടെ ഒരു പ്രതീകത്തിന് മുമ്പായി വരുന്നു. നാം പരിഗണിക്കുന്ന പ്രവചനപരമായ പരിവർത്തനത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ, ഈ അഞ്ചു പരാമർശങ്ങളിലൊന്നൊന്നിലും യാഥാർഥ്യ റോമിൽ നിന്ന് ആത്മീയ റോമിലേക്കുള്ള മാറ്റം ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ “നിത്യയാഗം” ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ടു പലകകളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്; അതിനാൽ അത് സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു അടിസ്ഥാനസത്യമാണ്; ഒടുവിൽ വ്യാജവും കള്ളനാണയങ്ങളുമായ രത്നങ്ങളും നാണയങ്ങളുംകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടുപോകുന്ന ഒരു സത്യം. ആ രണ്ടു വിശുദ്ധ ചാർട്ടുകളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ സത്യത്തിനും എലൻ വൈറ്റിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ നേരിട്ടുള്ള ദൈവപ്രചോദിതമായ അംഗീകാരങ്ങൾ ഉള്ളത് യാദൃശ്ചികമല്ല. അടിസ്ഥാനസത്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ (“നിത്യയാഗം” ഉൾപ്പെടെ) നിരസിക്കുന്നത്, അതേ സമയം പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ അധികാരത്തെയും നിരസിക്കുന്നതാകുന്നു.

> “അപ്പേ ാൾ ഞാൻ ‘ഡെയിലി’യെക്ക ുറിച്ച ് കണ്ട ത്, ‘യാഗം’ എന്ന വാക്ക ്
> മനുഷ്യ ബുദ്ധ ിയാൽ ചേർത്ത താണെന്ന ും, അത്
> മൂലവാചകത്ത ിന്റേതല്ലെ ന്ന ും ആയിരുന്ന ു; ന്യ ായവിധിയുടെ
> ഘട്ട ത്ത ിന്റെ ഘോഷണം വിളിച്ച വർക്ക ു അതിന്റെ ശരിയായ
> ദൃഷ്ട ികോണം കർത്ത ാവ് നൽകി. 1844-നു മുമ്പ ് ഐക്യ ം
> നിലനിന്ന ിരുന്ന പ്പേ ാൾ, ‘ഡെയിലി’യെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ശരിയായ
> ദൃഷ്ട ികോണത്ത ിൽ ഏകദേശം എല്ല ാവരും ഏകീകൃതരായിരുന്ന ു;
> എന്ന ാൽ 1844 മുതൽ, ആശയക്ക ുഴപ്പ ത്ത ിനിടയിൽ, മറ്റ ്
> ദൃഷ്ട ികോണങ്ങ ൾ സ്വ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു, അതിന്റെ പിന്ന ാലെ ഇരുട്ട ും
> ആശയക്ക ുഴപ്പ വും വന്ന ു.” Review and Herald, November 1, 1850.

“ന്യായവിധിയുടെ സമയഘോഷം പ്രഖ്യാപിച്ചവർ” “ദിനംപ്രതി” എന്നതിനെ പൗരാണികമതത്തിന്റെയും, അല്ലെങ്കിൽ/അഥവാ പൗരാണിക റോമിന്റെയും ഒരു പ്രതീകമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അവരുടെ ഗ്രഹിക്കൽയിൽ, ദാനിയേലിലെ ആ ഭാഗത്തിൽ “യാഗം” എന്ന പദം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലെന്നും, അത് കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിളിന്റെ വിവർത്തകർ (മാനുഷിക ജ്ഞാനത്താൽ) ചേർത്തതാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദിമപ്രവർത്തകരുടെ ഗ്രഹിക്കൽയിൽ “ദിനംപ്രതി” എന്നത് പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ രണ്ട് പ്രതീകങ്ങളിൽ ഒന്നിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് എപ്പോഴും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്നും, പൗരാണികമതം (“ദിനംപ്രതി”) എപ്പോഴും പാപ്പാപ്രതീകത്തിന് മുമ്പ് വരുന്നതായിരുന്നു എന്നും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രവചനചരിത്രത്തിൽ അവ പ്രവേശിച്ച ക്രമത്തിലാണ് അവയെ എല്ലായ്പ്പോഴും തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. പൗരാണികമതം പാപ്പാധികാരത്തിനു മുമ്പ് വരുന്നു എന്ന ചരിത്രക്രമത്തിൽനിന്ന് ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ ഒരിക്കലും വഴിതെറ്റുന്നില്ല; വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകം വ്യാജപ്രവാചകന്റെ മൂന്നാമത്തെ ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തിയെ പരിചയപ്പെടുത്തുമ്പോഴും ആ ക്രമം എല്ലായ്പ്പോഴും നിലനിറുത്തപ്പെടുന്നു.

ക്രൂശിന്റെ കാലപരിധിക്കുള്ളിൽ പ്രവചനത്തിലെ അക്ഷരാർത്ഥകാര്യങ്ങൾ ആത്മീയതയിലേക്കു പരിവർത്തിതമായി എന്ന പൗലൊസിന്റെ ഉപദേശം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, യോഹന്നാനൊഴികെയുള്ള സകല സുവിശേഷങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്ന യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവചനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടൊരു ദ്വന്ദ്വം ഉത്ഭവിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ “ദൈനംദിനം” എന്നതോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രതീകങ്ങൾ ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛതയും ശൂന്യമാക്കുന്ന അതിക്രമവും ആകുന്നു. ആ രണ്ടു പ്രതീകങ്ങൾ മൃഗത്തിന്റെ മുദ്രയെയും (മ്ലേച്ഛത) മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയെയും (അതിക്രമം) പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

താൻ മതഭ്രഷ്ട ന്മ ാരായി കണക്ക ാക്ക ുന്ന വരെ കൊലപ്പെ ടുത്ത ുന്ന
പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന് അനുമതി നൽകുന്ന അതിക്രമം, സഭയും രാജ്യ വും

ഒന്ന ിച്ച ുചേരുന്ന താണ്; അതിൽ ആ ബന്ധ ത്തെ നിയ്രന്ത ിക്ക ുന്ന
തന്നെ യാണ്. അതിനാൽ, പാപ്പ ാധിപത്യ മൃഗത്ത ിന്റെ പ്രതിമയായ
സഭ-രാജ്യ സംയോജനത്തെ ദാനിയേൽ ശൂന്യ ത വരുത്ത ുന്ന
അതിക്രമമായി പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ബൈബിൾ വിഗ്രഹാരാധനയെ
മ്ലേ ച്ഛ തയായി തിരിച്ച റിയുന്ന ു; പാപ്പ ാധിപത്യ ശക്ത ിയുടെ സകല
വിഗ്രഹാരാധനയും അതിന്റെ വിഗ്രഹമായ ശബ്ബ ത്ത ിൽ
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; അതിനെ യോഹന്ന ാൻ മൃഗത്ത ിന്റെ മുദ്ര
എന്ന ു വിളിക്ക ുന്ന ു, ദാനിയേൽ ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന മ്ലേ ച്ഛ ത എന്ന ു വിളി

> അവയിൽ ഒന്നിൽ നിന്നു ഒരു ചെറിയ കൊമ്പ് പുറപ്പെട്ടു; അതു തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും മനോഹരദേശത്തേക്കും അത്യന്തം വലുതായി വളർന്നു. അതു ആകാശസൈന്യത്തേയ്ക്കും വരെ മഹത്തരമായി വളർന്നു; സൈന്യത്തിൽ ചിലരെയും നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ചിലരെയും നിലത്തേക്കു തള്ളിയിട്ടു അവരെ ചവിട്ടിമെതിച്ചു. അതെ, അതു സ്വയം സൈന്യത്തിന്റെ പ്രഭുവിനോടുപോലും മഹത്വപ്പെടുത്തി; അവന്റെ മുഖാന്തരം നിത്യബലി നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു, അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ സ്ഥലം തകർത്തുകളയപ്പെട്ടു. അതിക്രമം നിമിത്തം നിത്യബലിക്കെതിരെ ഒരു സൈന്യം അതിന്നു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു; അതു സത്യത്തെ നിലത്തേക്കു എറിഞ്ഞിട്ടു; താൻ പ്രവർത്തിച്ചു വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. ദാനീയേൽ 8:9–12.

ഈ വാക്യങ്ങളെ നാം മറ്റൊരു ലേഖനത്തിൽ കൂടുതൽ വിശദമായി പരിഗണിക്കും; എന്നാൽ പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിനെതിരെ സ്വയം വലുതാക്കി ഉയർന്ന ശക്തി പൗരാണിക റോമായിരുന്നു; കാരണം അവൻ ജനിച്ചപ്പോൾ അവനെ കൊല്ലാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു, ഒടുവിൽ ക്രൂശിൽ അതു നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വാക്യം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "അവന്റെ മുഖാന്തരം" (പൗരാണിക റോം), "നിത്യമായതു നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു." "നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദം "rum" ആകുന്നു; അതിന്റെ അർത്ഥം "ഉയർത്തുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക" എന്നാണ്. പൗരാണിക റോം പൗരാണിക മതത്തെ ഉയർത്തുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും; ചരിത്രത്തിൽ അവർ അതു തന്നെയാണ് ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരെ "പൗരാണിക" റോം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

അടുത്ത വാക്യ ം പാപ്പ ാതന്ത്ര റോമിന് "ദൈനന്ദ ിനം" (പൗരാണികമതം)
എന്ന തിനെ എതിർക്ക ുകയോ അതിനെ അതിജീവിക്ക ുകയോ
ചെയ്യ ുന്ന തിനായി ഒരു "സൈന്യ ം" (സൈനികശക്ത ി) ലഭിച്ച ിരുന്ന ുവെന്ന
വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ു. ഇതും ചരിത്രസത്യ മാണ്; കാരണം, തന്റെ
അധികാരോന്ന തിക്ക ് മേൽ വെച്ച ിരുന്ന നിയന്ത്ര ണത്തെ
അതിജീവിക്ക ാനായി പാപ്പ ാതന്ത്ര ം സൈനികശക്ത ി വിനിയോഗിച്ച ു
(അവൾക്ക ് സ്വ ന്ത ം സൈന്യ ം ഒരിക്ക ലും ഉണ്ട ായിരുന്ന ില്ലെ ങ്ക ിലും).
ശക്ത ി പൗരാണിക റോമിൽ നിന്ന ാണ് വന്ന ത്. അവൾ വിനിയോഗിച്ച
സൈനികശക്ത ി അവൾക്ക ു "അതിക്രമം" മുഖേന നല്ക പ്പെ ട്ട ു; കാരണം,
ക്രി.വ. 538-ആം ആണ്ട ിൽ അവളെ സിംഹാസനത്ത ിൽ ഇരുത്ത ിയ

രാജാക്ക ന്മ ാരുടെ സൈന്യ ങ്ങ ളെ അവൾക്ക ു നിയ(ന്ത ിക്ക ാനനുവദിച്ച
അതി(ക്രമം, സഭയും രാജ്യ വും തമ്മ ിലുള്ള ഐക്യ ത്ത ിന്റെ
അതി(ക്രമമായിരുന്ന ു. ആദ്യ ം പതിനൊന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിൽ പൗരാണിക
റോമിനെയാണ് പരാമർശിക്ക ുന്ന ത്; അവിടെ പൗരാണിക റോം
(ക്രിസ ്തുവിനെ എതിർത്ത ് എഴുന്നേ ൽക്ക ും എന്ന ും, പൗരാണികമതത്ത
മതത്തെ അതു ഉയർത്ത ിപ്പ ിടിക്ക ും എന്ന ും വിദ്യ ാർത്ഥ ിയെ
അറിയിക്ക ുന്ന ു.

അടുത്ത വാക്യം സഭയും രാജ്യവും ചേർന്ന കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ അതിക്രമത്തെ വിവരിക്കുന്നു; അതുവഴിയാണ് പാപ്പത്വത്തിന് അവളുടെ വിരുദ്ധമായി പുറജാതീയ റോം പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന നിയന്ത്രണം അതിജീവിച്ച് നീക്കിക്കളയാൻ സാധിച്ചത്. ചരിത്രം ആ രണ്ടു വാക്യങ്ങളുടെയും പ്രയോഗത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നു. "നിത്യേന" എന്നത് ക്രിസ്തുവിനെതിരെ നിലകൊണ്ട ശക്തിയായ പുറജാതീയ റോമിനെയോ, അല്ലെങ്കിൽ പുറജാതീയ റോം ഉന്നതിപ്പിച്ചിരുന്ന പുറജാതീയ മതത്തെയോ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. "നിത്യേന" എന്ന പ്രതീകത്തിന് പിന്നാലെ പാപ്പത്വം വരുന്നു; കാരണം സഭയും രാജ്യവും ചേർന്ന അതിക്രമത്തെയാണ് അത് തിരിച്ചറിയുന്നത്, അതുതന്നെയാണ് പാപ്പത്വത്തിന് അതിന്റെ അശുദ്ധപ്രവൃത്തികൾ നടത്തുവാൻ ഒരു സൈന്യശക്തിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നത്. "നിത്യേന" എന്നതിന്റെ ദാനിയേലിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പ്രയോഗം, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്തംഭമായിരിക്കുന്ന ഉത്തരം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന ചോദ്യം തന്നെയാണ്.

> അപ്പോൾ ഒരു വിശുദ്ധൻ സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു; സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിശുദ്ധനോടു മറ്റൊരു വിശുദ്ധൻ ചോദിച്ചു: "നിത്യഹോമത്തെക്കുറിച്ചും ശൂന്യമാക്കുന്ന ലംഘനത്തെക്കുറിച്ചും ഉള്ള ഈ ദർശനം, വിശുദ്ധസ്ഥലവും സൈന്യവും കാലിൻ കീഴിൽ ചവിട്ടിക്കളയപ്പെടേണ്ടതിന്നു എത്രകാലം വരെയും ആയിരിക്കും?" ദാനിയേൽ 8:13.

ഈ വാക്യ ത്ത ിൽ ദർശനം എ(ത്രകാലം നിലനിൽക്ക ും എന്ന ചോദ്യ ം
ഉന്ന യിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; അതുകൊണ്ട ് ഇവിടെ ആവശ്യ പ്പെ ടുന്ന ഉത്ത
കാലദൈർഘ്യ ത്തെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന താകുന്ന ു, ഒരു നിർദ്ദ ിഷ്ട
സമയബിന്ദ ുവിനെ അല്ല . ദർശനം ഏത് തീയതിയിൽ നിവൃത്ത ിയാകും
എന്ന തല്ല ചോദ്യ ം, ദർശനത്ത ിന്റെ കാലദൈർഘ്യ ം എന്തെ ന്ന താണ്
ചോദ്യ ം. ഈ വാക്യ ം "എപ്പേ ാൾ?" എന്ന ് ചോദിക്ക ുന്ന ില്ല ; അത് "എ(ത്രകാലം
എന്ന ാണ് ചോദിക്ക ുന്ന ത്. ഈ ദർശനം വിജനമാക്ക ുന്ന ശക്ത ികളായ
പുറജാതീയതയെക്ക ുറിച്ച ുള്ള താണ്; അത് "നിത്യ ഹോമം" എന്ന ു
(പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു; അതുപോലെ ഭൂമിയിലെ
രാജാക്ക ന്മ ാരുമായി അവൾ വ്യ ഭിചാരം ചെയ്യ ുമ്പേ ാൾ നിർവഹിക്ക പ്പെ ട
പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്റെ അതി(ക്രമം മുഖേന (പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന
പാപ്പ ത്വ ത്തെ യും കുറിച്ച ുള്ള താണ്. പുറജാതീയതയും അതിനു പിന്ന ാലെ
വന്ന പാപ്പ ത്വ വും എന്ന ഈ രണ്ട ു വിജനമാക്ക ുന്ന ശക്ത ികൾ "ഏഴ്
കാലങ്ങ ൾ" എന്ന ഒരു കാലയളവോളം വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്തെ യും

സൈന്യ ത്തെ യും ചവിട്ട ിമെതിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന ു.

ബാബിലോന്റെ കാലത്ത് ആരംഭിച്ച് എ.ഡി. 70-ൽ യെരൂശലേം വിഗ്രഹാരാധക റോമിനാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ തുടർന്ന യാഥാർത്ഥ്യമായ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ചവിട്ടിമെതിക്കൽ, ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ അവസാനം വരെ വിഗ്രഹാരാധക ശക്തികളാൽ തന്നെയായിരുന്നു എന്നത് തിരിച്ചറിയുന്നത് പ്രധാനമാണ്. അതിനാൽ, യാഥാർത്ഥ്യമായ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും യാഥാർത്ഥ്യമായ സൈന്യത്തെയും (ദൈവജനത്തെ) ചവിട്ടിമെതിച്ചത് ബഹുവചനത്തിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യമായ വിഗ്രഹാരാധനയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആത്മീയ റോമായിരുന്നു ആത്മീയ യെരൂശലേമിനെയും ആത്മീയ യിസ്രായേലിനെയും ചവിട്ടിമെതിച്ചത്.

> എന്നാൽ ആലയത്തിനുപുറത്തുള്ള പ്രാകാരം വിട്ടുകളക; അതിനെ അളക്കരുത്; കാരണം അത് ജാതികൾക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ വിശുദ്ധനഗരത്തെ നാൽപ്പത്തിരണ്ടു മാസം കാൽകൊണ്ട് ചവിട്ടിക്കളയും. ഞാൻ എന്റെ രണ്ടു സാക്ഷികൾക്കു അധികാരം കൊടുക്കും; അവർ രട്ടുടുപ്പ് ധരിച്ചുകൊണ്ട് ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറ് അറുപതു ദിവസം പ്രവചിക്കും. വെളിപ്പാട് 11:2, 3.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ, തന്റെ പ്രവർത്തിയുടെ പൂർണ്ണത അറിയാതെ തന്നേ, ഭൂമിയിലെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ നിന്നു സ്വർഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള വ്യവസ്ഥാകാലമാറ്റത്തെ തിരിച്ചറിയിച്ച ഒരു ബന്ധകക്കണ്ണിയായ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു. പൗലോസ്, യഥാർത്ഥ ഇസ്രായേലിൽ നിന്നു (സൈന്യം) ആത്മീയ ഇസ്രായേലിലേക്കുള്ള വ്യവസ്ഥാകാലമാറ്റത്തെ തിരിച്ചറിയിച്ച ഒരു ബന്ധകക്കണ്ണിയായ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു. നാൽപ്പത്തിരണ്ടു മാസം ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ട യെരൂശലേം ആത്മീയ യെരൂശലേം ആയിരുന്നു.

> “ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടങ്ങൾ—‘നാല്പത്തിരണ്ട് മാസം,’ എന്നും ‘ആയിരത്തി ഇരുനൂറും അറുപത് ദിവസങ്ങൾ’ എന്നും—ഒന്നുതന്നെയാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ റോമിൽ നിന്നുള്ള പീഡനം അനുഭവിക്കേണ്ടിരുന്ന കാലത്തെ രണ്ടും ഒരുപോലെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ 1260 വർഷങ്ങൾ ക്രി.വ. 538-ൽ ആരംഭിച്ചു; അതിനാൽ അത് 1798-ൽ അവസാനിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ഒരു ഫ്രഞ്ച് സൈന്യം റോമിൽ പ്രവേശിച്ച് പാപ്പായെ തടവുകാരനാക്കി, അവൻ പ്രവാസത്തിൽ മരിച്ചു. അതിനുശേഷം ഉടൻതന്നെ ഒരു പുതിയ പാപ്പാ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, പാപ്പാ വ്യവസ്ഥിതിക്ക് മുമ്പ് കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന അധികാരം അതിനുശേഷം ഒരിക്കലും പ്രയോഗിക്കാനായിട്ടില്ല.” The Great Controversy, 266.

ക്രൂശിന്റെ ചരിത്രത്ത ിൽ ഉണ്ട ായ ആ പരിവർത്ത നത്ത ിൽ, “മുകളിൽ ഇരിക്ക ുന്ന ” ആത്മ ീയ യെരൂശലേം തന്നെ യാണ് ദൈവം തന്റെ നാമം സ്ഥ ാപിപ്പ ാൻ തെരഞ്ഞെ ടുത്ത നഗരമായതെന്ന ും, അക്ഷ രാർത്ഥ

യെരൂശലേം ബൈബിൾ പ്രവചനത്ത ിലെ യെരൂശലേമായിരിക്ക ുന്ന തു
അവസാനിച്ച തെന്ന ും പൗലോസ് തിരിച്ച റിഞ്ഞ ു.

> ഈ ഹാഗർ അറേബ്യയിലെ സീനായി പർവ്വതമാണ്; അവൾ ഇപ്പോഴുള്ള യെരൂശലേമിനോടു ഒത്തുനിൽക്കുന്നു; അവൾ തന്റെ മക്കളോടുകൂടെ അടിമത്തത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുകളിൽ ഉള്ള യെരൂശലേം സ്വതന്ത്രയാണ്; അവളാണ് നമ്മെല്ലാവരുടെയും മാതാവ്. ഗലാത്യർ 4:25, 26.

ഈ സത്യം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്; ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിന്റെ പ്രതീകമായി അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യെരൂശലേമിനെ പ്രയോഗിക്കുന്ന തെറ്റായ സമീപനം, റോമിലെ പോപ്പാണ് എതിർക്രിസ്തു എന്ന സത്യത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ജെസ്യൂട്ടുകൾ സൃഷ്ടിച്ച വഞ്ചനയുടെ ഭാഗമാണ്. ആ തെറ്റായ ഉപദേശം വിശ്വാസത്യാഗം ചെയ്ത പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിനകത്ത് ഒരു വിശ്വാസം ഉളവാക്കുന്നു; അതുവഴി അവർ ആധുനിക യഹൂദരാജ്യമായ ഇസ്രായേലിനെ പ്രവചനത്തിന്റെ പ്രതീകമായി തെറ്റായി കാണാൻ ഇടവരുന്നു. അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യെരൂശലേം ക്രൂശിന്റെ സമയത്ത് തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ യെരൂശലേമാകുന്നത് നിർത്തി.

> “യെരൂശലേം നഗരം ഇനി വിശുദ്ധസ്ഥലമല്ല. ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിക്കുകയും ക്രൂശിക്കയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ശാപം അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നു. കുറ്റത്തിന്റെ ഇരുണ്ട കളങ്കം അതിന്മേൽ നിലകൊള്ളുന്നു; സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണാഗ്നികളാൽ അത് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ വീണ്ടും ഒരിക്കലും അത് വിശുദ്ധസ്ഥലമാകുകയില്ല. പാപശാപം ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഭൂമി പാപത്തിന്റെ സകല കളങ്കങ്ങളിൽ നിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തു, ക്രിസ്തു വീണ്ടും ഒലിവുമലമേൽ നിലകൊള്ളും. അവന്റെ പാദങ്ങൾ അതിന്മേൽ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അത് പിളർന്നുപിരിഞ്ഞ് ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിനായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട മഹാസമതലമായി മാറും.” Review and Herald, July 30, 1901.

ലോകാവസാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവചനം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യെരൂശലേമിനെയും ആത്മീയ യെരൂശലേമിനെയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ പ്രസക്തി പരിഗണിക്കപ്പെടും. ദാനീയേൽ “നിത്യബലി”യെ നാലാമത് പരാമർശിക്കുന്നത് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലാണ്.

> അവന്റെ ഭാഗത്ത് സൈന്യങ്ങൾ നിലകൊള്ളും; അവ ശക്തിയുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ അശുദ്ധമാക്കുകയും നിത്യയാഗം നീക്കിക്കളയുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛതയെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ദാനിയേൽ 11:31.

ക്രി.വ. 538-ൽ ഭൂമിയിലെ സിംഹാസനത്ത ിൽ പാപ്പ ത്വ ത്തെ സ്ഥ ാപിച്ച
ജാതീയ റോമിന്റെ പ്രവർത്ത നത്തെ ഈ വചനം സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു.
“ഭുജങ്ങ ൾ” എന്ന ു പറയുന്ന ത് ക്രി.വ. 496-ൽ ഫ്രാങ്ക ുകളുടെ രാജാവായ

ക്ലേ ാവിസിൽ തുടങ്ങ ി പാപ്പ ത്വ ത്ത ിനുവേണ്ട ി നിലകൊണ്ട ജാതീയ റോമിന്റെ സൈനിക ശക്ത ിയെ (പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ക്ലേ ാവിസിനെ തുടർന്ന ുള്ള കാലത്ത ് വിവിധ യൂറോപ്യ ൻ രാജാക്ക ന്മ ാർ പാപ്പ ത്വ ത്തെ സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന തിനായി (പ്രവർത്ത ിച്ച ു; എന്ന ാൽ ടയറിലെ വേശ്യ യുമ സഭയും രാജ്യ വും തമ്മ ിലുള്ള സഖ്യ ം രൂപപ്പെ ടുത്ത ി അവർ അതി(ക്രമം ചെയ ്ത ശേഷം, ആ യൂറോപ്യ ൻ രാജാക്ക ന്മ ാർ (ഭുജങ്ങ ൾ) പാപ്പ ത്വ ത്ത ിനുവേണ്ട ി ചെയ ്ത നാല് കാര്യ ങ്ങ ളെയാണ് ഈ വചനം ചൂണ്ട ിക്ക ാണിക്ക ുന്ന ത്.

അവർ പാപ്പത്വത്തിന്റെ പക്ഷത്ത് എഴുന്നേറ്റുനിന്നപ്പോൾ, അവർ വിജാതീയ റോമിന്റെയും പാപ്പൽ റോമിന്റെയും ശക്തിയുടെ പ്രതീകമായിരുന്ന റോം നഗരത്തെ "മലിനമാക്കി" അഥവാ നശിപ്പിച്ചു. ആ വചനത്തിലുള്ള ആ മലിനീകരണം വർഷങ്ങളോളം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; കാരണം റോം നഗരം തുടർച്ചയായ സൈനികാക്രമണങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ആ യൂറോപ്യൻ രാജാക്കന്മാർ (ആ ഭുജങ്ങൾ) "ദൈനന്ദിനത്തെ നീക്കിക്കളയും" എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വചനത്തിൽ "നീക്കിക്കളയും" എന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന എബ്രായ പദം എട്ടാം അധ്യായത്തിലെപ്പോലെ "റൂം" അല്ല. ഈ വചനത്തിൽ "നീക്കിക്കളയും" എന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പദം "സൂർ" ആകുന്നു; അതിന്റെ അർത്ഥം നീക്കം ചെയ്യുക എന്നതാണ്. യൂറോപ്യൻ രാജാക്കന്മാരുടെ ആ ഭുജങ്ങൾ ക്രി.വ. 508-ൽ പാപ്പത്വത്തിന്റെ ഉദയത്തിനെതിരായ വിജാതീയ പ്രതിരോധത്തെ നീക്കിക്കളയും. തുടർന്ന് ക്രി.വ. 538-ൽ, ആ ഭുജങ്ങൾ പാപ്പത്വത്തെ ഭൂമിയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കും. പിന്നെ അതേ വർഷം ഓർലിയാൻസിലെ കൗൺസിലിൽ, പാപ്പത്വം ഒരു ഞായറാഴ്ചാ നിയമം നടപ്പാക്കി.

ആരാധനാദിനമായി ഞായറാഴ്ച എന്നത് സഹോദരി വൈറ്റ് "വിഗ്രഹ" ശബ്ബത്ത് എന്നു വിളിക്കുന്നതാണ്; വിഗ്രഹാരാധനയാണ് "മ്ലേച്ഛത" എന്ന പദത്തിന് ബൈബിൾ നൽകുന്ന സമ്പൂർണ നിർവചനം. ക്രി.വ. 538-ആം ആണ്ടിൽ, പൗരാണിക റോമിന്റെ ഭുജങ്ങൾ ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛതയെ സ്ഥാപിച്ചു.

> "ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ദിവസമായ വിഗ്രഹസബ്ബത്തിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും, ദൈവം തന്ന അവർക്കുള്ള കഴിവുകളുടെ സകല ശക്തിയോടും കൂടി പിശാചിനെയും അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും സഹായിക്കുന്നു; ആ കഴിവുകൾ അവർ ദുഷ്പ്രയോജനത്തിനായി വികൃതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ വിവേചനശക്തിയെ അന്ധമാക്കുന്ന മറ്റൊരു ആത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതരായതിനാൽ, ഞായറാഴ്ചയുടെ ഉന്നതി പൂർണ്ണമായും കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ സ്ഥാപനമാണെന്നതു അവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല."
> തിരഞ്ഞെടുത്ത സന്ദേശങ്ങൾ, പുസ്തകം 3, 423.

മുപ്പ ത്തെ ാന്ന ാം വചനത്ത ിന് നാം ഇപ്പേ ാൾ തിരിച്ച റിഞ്ഞ ിരിക്ക ു
്രപയോഗത്തെ ്രപവചനവും ചരി്രതവും പിന്ത ുണക്ക ുന്ന ു. ്രപവചനം ഈ
്രപയോഗത്തെ പിന്ത ുണക്ക ുന്ന ു എന്ന ു നാം പറയുമ്പേ ാൾ, ഇപ്പേ ാൾ അ
ചർച്ച യിൽ ഉൾപ്പെ ടുത്ത ാതെയിരിക്ക ുമ്പേ ാഴും, ഇതേ വസ ്തുതകളെ
അഭിമുഖീകരിക്ക ുന്ന മറ്റ ു ്രപവചനങ്ങ ൾ ഉണ്ടെ ന്ന കാര്യ ത്തെ യാണ
സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ത്. ദാനിയേൽ “the daily” എന്ന ്രപയോഗം അഞ്ച ാമത്തെ
അന്ത ിമമായും ഉപയോഗിക്ക ുന്ന ത് പ്രന്ത ണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലാണ്.

> നിത്യയാഗം നീക്കിക്കളയപ്പെടുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാലംമുതൽ ആയിരത്തി ഇരുനൂറും തൊണ്ണൂറും ദിവസം ഉണ്ടാകും. കാത്തിരിക്കുകയും ആയിരത്തി മുന്നൂറും മുപ്പത്തിയഞ്ചും ദിവസങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ദാനിയേൽ 12:11, 12.

ദാനിയേൽ ഏഴാം അധ്യായം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ ഉദയത്തിനെതിരായ പ്രതിരോധം അടിസ്ഥാനപരമായി അവസാനിച്ചത് കി.വ. 508-ആം ആണ്ടിലായിരുന്നു; അന്ന് മൂന്ന് ഭൗമശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സങ്ങളിൽ അവസാനത്തേതായ ഗോത്തുകൾ വേരോടെ പിഴുതെറിയപ്പെട്ടു.

> ഞാൻ ആ കൊമ്പുകളെ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, അവയുടെ ഇടയിൽ മറ്റൊരു ചെറിയ കൊമ്പ് ഉയർന്നുവന്നു; അതിന്റെ മുമ്പിൽ ആദ്യത്തെ കൊമ്പുകളിൽ മൂന്നു വേരോടെ പിഴുതെറിയപ്പെട്ടു; ഇതാ, ആ കൊമ്പിൽ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളെപ്പോലുള്ള കണ്ണുകളും വലിയ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന ഒരു വായും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദാനീയേൽ 7:8.

നീക്കിക്കളയപ്പെട്ട ആ മൂന്ന് കൊമ്പുകൾ രണ്ട് വിശുദ്ധ പാളികളിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആ മൂന്ന് ഭൗഗോളിക തടസ്സങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേത് ക്രി.വ. 508-ൽ റോം നഗരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ ഉദയത്തിനെതിരായ പ്രതിരോധം നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു. പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥാപിക്കൽ, 508-നും 538-നും ഇടയിലുള്ള മുപ്പത് വർഷങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ പാപപുരുഷനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായുള്ള ഒരുക്കം പൂർത്തിയായ മുപ്പത് വർഷങ്ങളെയാണത് നിർദേശിക്കുന്നത്.

“നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ട്ട ു” എന്ന ് വിവർത്ത നം ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന പദം “ന
എന്ന തുമാണ്; അതിന്റെ അർത്ഥ ം നീക്ക ുക എന്ന ാകുന്ന ു. 508-ൽ
പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്റെ ഉയർച്ച യ്ക്കെ തിരായ ്രപതിരോധം നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ
(എടുത്ത ുകളയപ്പെ ട്ട ു). ആ തീയതി മുതൽ ആയിരത്ത ി ഇരുനൂറ് തൊണ്ണ ൂറു
വർഷം കണക്ക ാക്ക ുമ്പേ ാൾ 1798-ലേക്ക ും പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്റെ
മാരകമുറിവിലേക്ക ും എത്ത ിക്ക ുന്ന ു. ആയിരത്ത ി മുന്ന ൂറ് മുപ്പ ത്ത
ദിവസങ്ങ ൾ നിങ്ങ ളെ ആദ്യ നിരാശയിലേക്ക ും 1843-ആം വർഷത്ത ിന്റെ
അന്ത ്യ ത്ത ിൽ തന്നെ യുള്ള താമസകാലത്ത ിന്റെ ആരംഭത്ത ിലേക്ക
എത്ത ിക്ക ുന്ന ു. “വരുന്ന വന്ന ു” 1843-ലേക്ക ു ഒരു അനു്രഗഹം ഈ വാക്യ

വാഗ ്ദാനം ചെയ്യ ുന്ന ു. "വരുന്ന ു" എന്ന പദത്ത ിന് സ ്പർശിക്ക ുക എന്ന
അർത്ഥ മുണ്ട . 1844-ലെ ആദ്യ ദിവസം ആദ്യ നിരാശയെ
അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു; എന്ന ാൽ 1843-ലെ അവസാനദിവസം 1844-ലെ
ആദ്യ നിമിഷത്തെ സ ്പർശിക്ക ുന്ന ു. ഒരു വർഷത്ത ിന്റെ അവസാനദിവ
തുടർന്ന ുവരുന്ന വർഷത്ത ിന്റെ ആദ്യ ദിവസത്തെ സ ്പർശിക്ക ുന്ന ു
തീയതിയോട് ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന അനു്ഗഹം ചരി്തവും ്പവചനവും
ഉറപ്പ ിക്ക ുന്ന ു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ അടിസ്ഥാന സത്യമായി "ദൈനന്ദിന്യം" എന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പരിഗണന തുടരും.

> "1840–1844 കാലഘട്ടത്തിൽ നൽകിയ എല്ലാ സന്ദേശങ്ങളും ഇപ്പോൾ ശക്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്; കാരണം ദിശാബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനേകം ആളുകൾ ഉണ്ട്. ആ സന്ദേശങ്ങൾ എല്ലാ സഭകളിലേക്കും എത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.
>
> "നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കാണുന്നതിനാലും നിങ്ങളുടെ ചെവികൾ കേൾക്കുന്നതിനാലും ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു. സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ കാണുന്ന കാര്യങ്ങൾ കാണുവാൻ അനേകം പ്രവാചകന്മാരും നീതിമാന്മാരും ആഗ്രഹിച്ചു, എങ്കിലും കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു, എങ്കിലും കേട്ടില്ല" എന്നു ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു [മത്തായി 13:16, 17]. 1843-ലും 1844-ലും ദർശിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ കണ്ട ആ കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു.
>
> "സന്ദേശം നൽകപ്പെട്ടു. കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ നിറവേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ സന്ദേശം ആവർത്തിച്ചു അറിയിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു താമസവും ഉണ്ടാകരുത്; സമാപനപ്രവർത്തി നിർവഹിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ചെറുകാലത്തിനുള്ളിൽ ഒരു മഹത്തായ പ്രവർത്തി നിർവഹിക്കപ്പെടും. ദൈവനിയമനപ്രകാരം ഒരു സന്ദേശം ഉടൻ നൽകപ്പെടും; അത് ഒരു മഹാഘോഷമായി വീർപ്പുമുട്ടും. അപ്പോൾ ദാനിയേൽ തന്റെ വിഹിതത്തിൽ നിലകൊണ്ടു തന്റെ സാക്ഷ്യം നൽകും." Manuscript Releases, volume 21, 437.